

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 26. Altera sessio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Sæcul. XIII. *Christiano in bellis parcat, & quæ his ethn-*
A.C. 1245. *cis utitur. Fæminæ Saracenæ grato tan-*
tum spectaculo ei fuere: illasque malarum
suspicionum materiam esse videns, dimisit
nunquam revocandas. Denique Thaddæus
a concilio dilationem modicam flagitavit,
Domino suo per litteras persuasurus, ut
vel ipse adveniret, vel ampliorem illi
potestatem faceret. Tum Papa, Absit,
ajebat: Timeo laqueos, quos tam ægre ef-
fugi. Si veniret, abirem protinus: nondum
me ad martyrium vel ad vincula paratum
sentio. Sic prima concilii sessio fini-
ta est.

§. XXVI.

Altera Sessio.

5. Jul. *Secunda octiduo post habebatur scilicet*
p. 630. *5 Julii, ac eædem preces atque ceri-*
moniaë fiebant. Ibi Udardus e Cister-
ciensi monacho Calvensis in Apulia Epis-
copus, qui missus in exilium fuerat, sur-
Ughell. to. 6. *rexit, & totam Friderici vitam descri-*
p. 603. *bens, nec vitia ejus, nec probra omisit,*
dixitque, illum eo maxime tendere, ut
Præsules omnemque Clerum ad pauper-
tatem Ecclesiæ primævæ redigat; idque
indicasse litteris quaquaversus missis.
Deinde quidam Hispaniæ Archiepiscopus
Papam, ut ne Imperatori parceret, forti-
ter hortabatur, hunc multa contra Ec-
clesiam

clesiam molitum, eamque, quantum pos-
 set, deprimere semper conatum esse me-
 morans. Promittebat simul, se cæteros-
 que Hispaniæ Præsules per se ac per bo-
 na sua Papæ, quantam cuperet, opem
 esse luros. Hispani autem ad conci-
 lium majore venerant numero, & am-
 pliorem comitatum adduxerant, quam
 ulla alia natio. Multi alii concilii Præ-
 sules eadem offerebant.

Sæcul.XIII.
 A.C.1245.

Surgens postea Thaddæus, & ad Cal-
 vensem Episcopum conversus, *Verbis*
tuis, ajebat, non habenda fides, ac ne aures
quidem præbendæ sunt. Es frater pro-
ditoris, qui in curia Imperatoris Domini
mei juridico ritu convictus & in patibu-
lum actus est: & tu vestigiis ejus insistis.
 Tacente Præsule, Thaddæus pari vehe-
 mentia aliorum quorundam accusationes
 repulit. Multi cognati amicique illorum,
 qui quatuor abhinc annis in mare mer-
 si, vel in carceres contrusi fuerant, de
 hac Imperatoris sævitia conquerebantur.
 Ad ea Thaddæus: *Illorum calamitas*
eum vere affixit, ac præter ejus intentio-
nem accidit: ipse vero impedire non po-
tuit, quo minus in navalis prælii calore
Præsules cum hostibus ejus confusi eisdem
cærumnis involverentur. Liberasset eos, si
adfuisset. Papa objecit: Cum Fridericus
eos comprehendisset, cur innocentes non di-
misit retentis cæteris? Respondit Thad-
 dæus:

p. 661. 662.

H h 4

Sæcul. XIII. A. C. 1245. *dæus: Papa Gregorius mutata convocandi concilii ratione, cum eos tantum, quibus esset opus, accersere debuisset, declaratos Imperii hostes acciverat laicos, qui venirent armati, velut Provincia Comes aliique. Apparebat, non pacis conscien-
dæ gratia, sed ad excitandas turbas vocatos esse. Itaque Imperator per litteras quaquaversus missas Præsules, ut ne fraudulentum adirent concilium, peramanter orabat, cum inimicis suis eos impetitam iri prævidens, seque illos in terrarum suarum transitu securos redditurum negabat. Divina proin justitia eos tradidit in manus illius, cujus monita contempserant. Comprehensos tamen Præsules cæterosque dimissurus inermes erat: cum Episcopus Prænestinus & alii quidam insolenter in faciem minis illum & anathemate, quamvis essent captivi ejus, insectati sunt. Papa opposebat: Si Dominus tuus causæ fidisset suæ, a concilio tot proborum hominum se absolutum potius quam condemnatum iri credidisset. Sed agendi ratio, quam tenuit, quid illi conscientia sua objecerit, declarat. Subjecit Thaddæus: Cum Imperator sibi minas ipsis a captivis suis intendi cerneret, quomodo sperare poterat favorem concilii, in quo inter alios etiam inimicos suos fore, & Papam Gregorium capitalem hostem suum regnaturum sciebat. Papa reposuit: Si e captivis unus se liber-
tate*

tate indignum reddidit, cur innocentes eodem modo habuit? Causæ sunt nimicæ, cur coronas turpiter amittat suas.

Hac altera in sessione Thaddæus efflictim oravit, ut tertia prorogaretur, eo quod Cæsarem expectaret, quem iter ad concilium ingressum esse certos per nuncios comperisset. Regum Angliæ Franciæque Legati eidem petitioni insistebant, præsertim Anglici, qui Cæsari tanquam sui Regis affini magis studebant. Denique concessa fuit dilatio per duodecim dies usque ad diem Lunæ post octavam a secunda sessione nempe in decimam septimam Julii. Quod vehementer displicuit multis Præsulibus, qui Lugduni magnis sumptibus commorabantur, præcipue Templariis & Hospitalariis, qui milites miserant Papæ, concilii & urbis custodiam acturos. Inter hæc Imperator cum filio suo Conrado & quibusdam Germaniæ Proceribus Veronam delatus, ibi comitia habebat, quibus intererant Lombardiæ Optimates illius partes secuti. Postea iter ad concilium simulans, Taurinum usque processit. Sed quid Lugduni actum sit, edoctus commotacriter bile. Sole clarius est, agebat, Papam conatum omnem impendere, ut ignominiam afficiat. Nempe Genuenses piratæ, cognati ejus, veteres Imperii hostes in mari una cum Præsulibus, quos vehebant, meo

Hh 5 sunt

Sæcul. XIII.
A.C. 1245.

Conc. p. 639.

p. 661.

Mon. Pad.
an. 1245.

Conc. p. 661.

Sæcul. XIII. sunt jussu capti. Ideo vindictam spirat.
 A.C. 1245. Hunc solum in finem convocavit concilium.
 Sed dedecet Imperatorem sententiæ talis conventus se submittere, præsertim quando adversis eum partibus adhærere intelligit. Postquam vero Lugduni compertum est, Fridericum nec adire concilium, nec mittere Legatos sufficiente cum potestate velle, plurimi eorum, qui hæctenus illi fa-
 verant, ab eodem descivere.

§. XXVII.

Sessio tertia.

17. Jul. Tertia concilii sessio fuit memorato die lunæ 17. Julii. In illa Papa concilio approbante statuit, ut deinceps Natalis SS. Virginis per octiduum celebraretur. Dein septendecim præscriptiones legi jussit, quarum pars major ad actiones judicarias pertinebat: ultimæ quatuor res majoris momenti tractabant. Singularum sanctionum enumeratio lectu molesta foret, iis præcipue, qui judiciorum formulas non didicerunt. Sed apparet ibi amor captiosarum litigandi artium tunc in Clericis regnans, quorum plerique agendis vel dijudicandis causis distinebantur. Id concilia cogebat tam fuse pertractare ejusmodi materias, quæ melioribus sæculis attentione Præfulum indignæ fuissent visæ. Quædam ibi san-
 ctio

p. 639.

p. 645.

6. 13.